

چاه و منار

۱- اگر کوچک‌ترین واحد یک اجتماع را خانواده بدانیم که چنین نیز هست، و اگر برای اداره یک خانواده مساله اقتصادی را یکی از مسایل عمده بدانیم که چنین نیز هست، پس اقتصاد خانواده از اهمیت ویژه‌ای برخوردار بوده و چنانچه دخل و خرج خانواده به‌درستی رصد نشود، و خانم خانواده به‌درستی آن را اداره نکند، قطعاً چرخ اقتصادی خانواده لنگ خواهد زد.

۲- به همین ترتیب هرچه جلوتر برویم و واحد اقتصادی بزرگ‌تر شود، مساله اداره واحد و توجه به دخل و خرج آن واحد اقتصادی از اهمیت بیشتری برخوردار بوده و اقتصاد آن واحد باید از مراقبت

۳- مساله دخل و خرج در واحد اقتصادی و توجه به آن از اصول اولیه اقتصاد بوده و چنانچه به آن توجه نشود، قطعاً آن واحد اقتصادی دچار مشکل شده و چرخ‌هایش به‌درستی در چرخش نخواهد بود. این که از قدیم‌الایام گفته شده: «چو دخلت نیست، خرج آهسته‌تر کن» برای این است که اقتصاد همه واحدهای اقتصادی چه کوچک و

چه بزرگ، از اهمیت بالایی برخوردار بوده و بدون توجه به آن، ماشینی را می ماند که سوراخی کوچک در چرخ آن وجود داشته که در طول مسیر دچار پنچری کامل شده و از حرکت باز خواهد ایستاد.

۴ - این ضرب‌المثل را به کرات شنیده‌ایم که: «اول چاه را بکن، بعد منار را بدزد!» که معنی و مفهوم آن این است که اگر بدون کندن چاه، منار را بدزدی، آن وقت است که باید منار به دوش دنبال پنهان کردن آن باشی. حال اگر این ضرب‌المثل را در مورد واحدهای اقتصادی پیاده کنیم، کندن چاه یعنی تدارک منابع یا همان دخل، و دزدیدن منار هم یعنی چگونگی خرج کردن آن منابع، طوری که جریان امور در آن واحد اقتصادی به درستی در جریان بوده و کارها به سامان باشد.

۵ - بیمه‌ها اعم از بیمه تأمین اجتماعی که اکثر افراد جامعه خصوصاً طبقه کارگر را تحت پوشش دارد، و همچنین بیمه کارکنان دولت یا همان بیمه سلامت که کارکنان دولت را پوشش می‌دهد و بیمه نیروهای مسلح که این عزیزان را حمایت می‌کند، علاوه بر سرویس‌های درمانی که می‌دهد، در واقع یک بنگاه اقتصادی هستند که چنانچه مراقب دخل و خرج خویش نباشند، قطعاً هم افراد تحت پوشش خود را دچار مشکل می‌کنند، و هم طرف‌های قرارداد خود اعم از داروخانه، رادیولوژی، آزمایشگاه، درمانگاه و بیمارستان را دچار نارسایی‌های مالی می‌نمایند.

۶ - همان‌گونه که در قسمت‌های قبلی اشاره شد، دخل و خرج هر واحد اقتصادی به‌طور طبیعی باید دارای یک متولی باشد. مثلاً خانواده که کوچک‌ترین واحد است، اگر دخلش دست کسی و

باشد. چنانچه مثلاً در مورد فهرست داروهای تحت پوشش بیمه‌ها، سازمانی مسؤول تصمیم‌گیری راجع به این باشد که چه دارویی تحت پوشش بیمه قرار گیرد، بدون در نظر گرفتن تأمین بودجه آن توسط بیمه‌ها، آن وقت است که دخل و خرج بیمه‌ها دچار مشکل شده و خروجی آن به این صورت خواهد شد که پرداخت بیمه‌ها به طرف‌های قرارداد با تأخیرهای طولانی صورت گرفته و در این رابطه بیمه‌ها مقصر قلمداد خواهند شد. این در حالی است که در خیلی از مواقع بیمه‌ها مقصر نبوده و چوب کاری را می‌خورند که نقشی در انجام آن نداشته‌اند.

۷ - در تمام کشورهای دنیا، فهرست داروهای تحت پوشش بیمه‌ها کاملاً مشخص بوده و اگر قرار باشد که داروی جدیدی به این فهرست اضافه شود، حتماً باید تمام جوانب امر در نظر گرفته شده و مهم‌تر از همه بودجه آن مشخص شود. در واقع، در

۵ - بیمه‌ها اعم از بیمه تأمین اجتماعی که اکثر افراد جامعه خصوصاً طبقه کارگر را تحت پوشش دارد، و همچنین بیمه کارکنان دولت یا همان بیمه سلامت که کارکنان دولت را پوشش می‌دهد و بیمه نیروهای مسلح که این عزیزان را حمایت می‌کند، علاوه بر سرویس‌های درمانی که می‌دهد، در واقع یک بنگاه اقتصادی هستند که چنانچه مراقب دخل و خرج خویش نباشند، قطعاً هم افراد تحت پوشش خود را دچار مشکل می‌کنند، و هم طرف‌های قرارداد خود اعم از داروخانه، رادیولوژی، آزمایشگاه، درمانگاه و بیمارستان را دچار نارسایی‌های مالی می‌نمایند.

۶ - همان‌گونه که در قسمت‌های قبلی اشاره شد، دخل و خرج هر واحد اقتصادی به‌طور طبیعی باید دارای یک متولی باشد. مثلاً خانواده که کوچک‌ترین واحد است، اگر دخلش دست کسی و

مورد اضافه شدن دارویی جدید به فهرست بیمه‌ها و یا قرار گرفتن خدمت جدیدی تحت پوشش بیمه‌ها، اول طبق ضرب‌المثل گفته شده در قبل، باید چاه کنده و بعداً منار دزدیده شود تا مشکلی برای بیماران و طرف‌های قرارداد بیمه‌ها به وجود نیاید.

۸- این را هم باید در نظر داشته باشیم که چنانچه در رابطه با بیمه‌ها مشکلی برای بیماران به وجود آید و یا خرج بیمه‌ها با دخلشان هم‌خوانی نداشته باشد، قطعاً طرف‌های قرارداد بیمه‌ها نیز دچار مشکل خواهند شد و سرویس‌دهی آن‌ها به بیماران را مختل خواهد کرد. چرا که این مساله مانند زنجیری است که چنانچه هر یک از حلقه‌های این زنجیر دچار مشکل شود، طبعاً سرتاسر زنجیر دچار مشکل خواهد شد.

۹- کلام آخر این که چنانچه یک بار برای همیشه فهرست داروهای تحت پوشش بیمه‌ها مانند سایر کشورها تدوین نشده و برای اضافه شدن داروهای جدید به این فهرست گروهی تخصصی از همه متولیان امر مشخص نگردند و این مساله به سایر خدمات پزشکی تحت پوشش بیمه‌ها تعمیم داده نشده و اولویت‌بندی نگردد، قطعاً در به همین پاشنه‌ای خواهد چرخید که در حال حاضر می‌چرخد و مشکل هم‌چنان باقی خواهد ماند. در یک کلام تا دخل و خرج بنگاه اقتصادی از جمله بیمه‌ها مشخص نشود، دود کندی نبض بیمه‌ها به چشم افراد دفترچه به‌دست و طرف‌های قرارداد بیمه‌ها خواهد رفت.

دکتر فریدون سیامک‌نژاد

